

färbigste och tröna mig med saligstet till ditt
 barmhertike.
 När man twärlar sig.
 5. Jag af mig twär hwad örent är jag
 sigte och bänder, Den smitta led, jag i mig bär,
 Och du frän mig wänder, Helt den stund twär
 mig Jesu god! Med ditt misstuna, dyra blod
 Af alla mina sänder.
 När man går till sitt arbete.
 6. Du till min gerning går jag setti och till
 mig Gud beställa, Som signat wist arbetet mitt
 Och styrer sabbat alla. Han hjälper mig i nöd
 Och i wång, Magerat min ingång och utgång,
 Comt allt det jag skall göra.
 7. Min Gud och far bewara wal församling
 Din och kyrka, Ditt ord det redöfar nu min själ,
 Till renat ord, Men lat oss wärdigt wida ditt
 Guds konungen och församlingen.
 8. När Landstens far och församling Gud
 nabelig bewara, Comt Westens ländar, den jag
 wer. Faran angest, nöd och fara, Gud sågneswar
 beordswad till, Com alla sussa hjälper wal,
 När de dig i sin nöd påtralla.
 9. Till marning gif och iorffigt bröd, Och
 Gud bewara faran frig och pest och hungers
 nöd, Göt och sabbat allest wara, Du gif oss
 lyck, ro och frid, Ett samwer rent och godt wer.
 10. Gär denna dag fulländas wal Götstän
 for och wade, Westfödda mig till och till Och
 lyck mig med faran wärdet, Helt mig i
 fall, Jag då med salig wara.

7. Ja märker alle en och hwar, Som här
i tiden seglar, Att Skeppet bräckas kan med
fart Af hafswets vågor böljas Och håfveigt så
förföljas.

9. Att sener bot är ganska svår, Det må en
hvar bestinna, Och den ej wäl i bättring går Han
icke Himlen ärfwa får, Men blir i ewig jemmer.

11. Farväl Kamrater, Bröder! Nu
Det sista rovet höres; Jag tror vi träffas väl
hos Gud, När vi till friden söres Och Him-
la-Harpor höres!

Syra högst tänkvärda

Den Första:

Swad gäller den dag, då den höga
basunen 2c.

Waf upp min sjál, haf lustigt mod, &c.

Den Tredje:

Den Fjerde:

Två Unglingar i lifwet här re.
Alla dessa sjungas på låga och sorgliga melodier.

13. *De opbouw van de menselijke samenleving*
 Het is de taak van de mens om de samenleving te bouwen en te onderhouden. Dit is een proces dat voortdurend gaat. De mens moet ervoor zorgen dat de samenleving in staat is om te overleven en te groeien. Dit betekent dat de mens moet werken aan de verbetering van de levensomstandigheden van alle mensen. Dit kan worden gedaan door middel van wetgeving, onderwijs, gezondheidszorg, etc. De mens moet ervoor zorgen dat de samenleving in staat is om te omgaan met de uitdagingen van de toekomst. Dit betekent dat de mens moet werken aan de verbetering van de technologie, de economie, de cultuur, etc. De mens moet ervoor zorgen dat de samenleving in staat is om te omgaan met de uitdagingen van de toekomst. Dit betekent dat de mens moet werken aan de verbetering van de technologie, de economie, de cultuur, etc.

12. *Ueber die Vertheilung der Bevölkerung in den verschiedenen Theilen der Welt.*

[illegible]

10. Föregående jag tänkte min ängslan att de låga
Föregående jag tyckte min båg, En gavel vid
smärta vill hjälpa varare förstå, Helt när jag mig
övertägnat jag : En alltså begär jag min
nöd, Helt åtminstone av förståelse, Men gata-
let var smärta på det sättet min båg.

9. Erat wünschapen andersig sin bōd bāde būnne
 Ɔ w Ɔ sag san min siader nit nōd, Erat forren
 wāt salwōd Ɔ w Ɔ speler wāt wunnit, Ɔ dā swet
 den Ɔ sag lānre bī min si bōd. Erat wān an mit
 bīera beg Ɔ w Ɔ lānre min Ɔ gon beg
 wān bā den sin mit Ɔ w Ɔ beg

[illegible][illegible][illegible]

5. Die obige Beschreibung enthält regner, Abänderungen
 und blos, worer es wahr, die meisten der oben stehenden
 Angaben sind. Die meisten Angaben sind aber demnach
 zu entnehmen. Die Angaben sind aber demnach
 zu entnehmen.

[illegible][illegible][illegible]

Den 2. redic.

11. O Jesu Christe! mit deinem heiligen Geiste, be-
weirthe mich gegen alle Versuchung der Teufel, der
Welt, und des Fleisches, und erhalte mich in der
Reinigkeit deiner Liebe, bis ich zu dir kommen
werde. Amen.

Den Första.

Swad gäller den dag, då den höga basunen
Hors skalla mot werldarne all, Ut krofa och
tistwa den stora naturen, Så wäl till upphöjning
som fall: Då hafwet och jorden med hast Skall
lemnna sin multnade saft Och domen förkunnas
till löst och till fast.

2. Hwad gäller när utur det jordiska gruset
Min kropp skall framkallas med fröjd, Att taga
sin palm i himmelska huset, Dit själen
förut är upphöjd; Om icke min otrogna wän
Mig känner och finner igen Med fruktan för
äshnen af Domaren.

3. Så höres en wålnad från grifternas rop
Till mina Föräldrar ofwan jord: Haf tack för
hwar stund som wi lefwat tillhoppa Och jag blifwie
sedd wid edert bord, Gör det ni i hela tjugo
år Mig wårdat med omsorg så swår, Fast
eder belöning blef swidande sår.

4. Uppammad uti edert kärliga Sköte 3 sällskap med Bröderna två: Dem himlen belöne och gifwe mig till möte, När de framför Thronen skall stå, Gud kröne deras jordiska löpp Med dngder, Gudsfruktan och hopp, Till de och från jorden till himlen tages opp.

5. Jag blef i min barndom uppfostrad med ära, Inöfning i seder och wett; Hvad Christligt be-
fanns fick jag frihet att lära. I andligt och
werldsligt sätt. Jag hade och hugnaden stor Att
spisa wid Nådens bord, Der tröst och hugswa-
llesse för hjälarna gror.

6. Min tid uti nöje och ofskuld förflöto, Jag
måtte och upptrann som en ros, Förstod ej att
synden och werlden bestöto Att drifwa min gläd-
je sin los: Jag tänkte allsintet uppå Hur mig
uti tiden skulle gå, Och att så kort stut all min
fröjd skulle få.

7. Huru kostbar, skön och präktig Werldens byggnad synes må. Måste hon likväl förbräckt bli Nu sin graf i elden få. O en grym och bister dag; En det sista Domar'ns slag, Hvilket har en stor förmåga, Ländret allt i ljusan låga.

8. Encklig den, som blifwer g mder, I den
t sta m rka graf, Innan werlden blir s  d m-
der, Att med allo taga af; Ty en s dan fastlig
tid  r ej god att f nnas wid. Encklig den som
lefwer stilla, Honom g r dock intet illa.

9. Gud är måktig dem förswara, Som till honom satt sin tro. Få de ej i werlden wara, Få de dock i himlen bo. Hårlig- hetens himmel står, Fast den andra platt förgår. Gud oss allt till bästa wände När all werlden får en ånde.

Den Fjerde.

Ena Ynglingar i lifwet här, Som sig till
strand begåfwo, De seglar sedan lyckligt om, Och
Kommo så till Algotstrum Samt handel der
affloto.

2. De sedan Inskligt wände om Och sig till strand förfogar Om Dettan tidigt, Tretton man, Och derå begge lade ann Samt sig till sjös be-
gåfwo.

3. Men mågen öfver flöppet slog att det
begannte sjunka, Och såkert hördes detta rop:
Fråls oss, o Herre Jesu God! Så att
vi icke drunkna!

4. Förgäfwes wäntar man dem hem, Desß Fader sen dem sölte; Desß matsäck, hatt, och bostapen De funno, intet mera dem, Ty de war redan döde.

5. Hvad sorg det alstrar hos en hvar, Det hvarje man ännu bekänner Och hvad det gna- ger Mor och Far Samt deras gode wänner. Jag det också bekänner.

6. Men ingen hafwer detta hopp att dem till
graj så följa, Wäl hafwer man hört flockor